

νων νερών του Κεφαλόβρυσου. Κύριο βιοποριστικό μέσο για τους κατοίκους ήταν η γεωργία. Ο κάμπος και οι παρυφές του Πενταδακτύλου ήταν καταπράσινες από ελιές, λεμονιές, πορτοκαλιές και συκιές.

Το λάδι της Κυθρέας ήταν φημισμένο. Το χωριό διέθετε ένα μεγάλο σύγχρονο ελαιοτριβείο καθώς και αρκετά παλιά. Ελαιοτριβεία υπήρχαν και στα γειτονικά χωριά. Τα πλούσια χώματα της περιοχής έτρεφαν και τους κατοίκους των γειτονικών χωριών. Πάνω από δέκα χιλιάδες ψυχές τρέφονταν από την καρπερή και πλούσια γη του Πενταδακτύλου. Η Κυθρέα, το Νιο Χωριό, το Έξω Μετόχι, η Βώνη, το Τραχώνι και το Παλαιόκυθρο όφειλαν την άνθηση τους στα πλούσια νερά του Κεφαλόβρυσου.

Η τουρκική θαναυσότητα και η αδιαφορία του κατακτητή έχουν μετατρέψει τον επίγειο αυτό παράδεισο σε τόπο ερήμωσης και απόγνωσης.

Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει την πανέμορφη Κυθρέα με τις ενορίες της και τις γραφικές γειτονιές της. Η κωμόπολη αποτελείτο από έξη συνολικά ενορίες. Την Αγία Μαρίνα, τον Άγιο Ανδρόνικο, την Χαρδακιώτισσα, την Συρκανιά, τον Άγιο Γεώργιο και την Χρυσίδα.

Μερικά από τα χαρακτηριστικότερα δείγματα γνήσιας λαϊκής αρχιτεκτονικής βρίσκονταν στην Συρκανιά και Χαρδακιώτισσα. Τα παραδοσιακά αυτά σπίτια αποτελούσαν αναμφισβήτητη ανεκτίμητο πολιτιστικό θησαυρό.

Οι παλιότεροι κάτοικοι της Κυθρέας θυμούνται διηγήσεις από τους παππούδες τους,

που αναφέρουν ότι πολλές από τις ελιές της Κυθρέας ανάγονται στην εποχή της Φραγκοκρατίας. Σύμφωνα δε με διηγήσεις ξένων περιηγητών το κραμβί μεταφέρθηκε από την Κυθρέα στην Ευρώπη.

Γενικά τα οπωροκηπευτικά της Κυθρέας ήταν ξακουστά στην Κύπρο ανέκαθεν. Ειδικότερα εκτός από το κραμβί η Κυθρέα φημιζέτο και για τις πολύ γλυκιές και νόστιμες ντομάτες της. Στα πεδινά εγίνετο και η πατατοκαλλιέργεια που άφηνε στους γεωργούς της περιοχής ένα αρκετά σεβαστό εισόδημα. Μια άλλη ασχολία των κατοίκων της περιοχής ήταν η σηροτροφία. Απόδειξη αποτελούν και οι πολλές συκαμιές που υπάρχουν στην περιοχή.

Όμως η γη δεν ήταν μόνο πλούσια στην επιφάνεια της, ήταν και στο υπέδαφος. Φημισμένα σ' ολόκληρο το νησί ήταν τα σκυροποιεία και ασβεστοποιεία της περιοχής. Η ποιότητα των προϊόντων τους ήταν ασυναγώνιστη σ' ολόκληρη την Κύπρο. Αρκετά άτομα απασχολούνταν στις βιομηχανίες αυτές.

Τα κοσμητικά επίθετα και οι εγκωμιαστικοί τίτλοι περιττεύουν. Η απλή παράθεση του πλούτου της περιοχής είναι αρκετή για να αντιληφθεί και ο πιο ακατατόπιστος αναγνώστης για τον επίγειο αυτό παράδεισο που υπήρχε στις παρυφές του Πενταδακτύλου.

Η είδηση δε της τουρκοκυπριακής εφημερίδας αποτελεί απόδειξη ότι τα τουρκικά κατοχικά στρατεύματα ενδιαφέρονται μόνο για την εδραίωση της κατοχής και για τίποτε άλλο. Πήραν ένα παράδεισο και το μετέτρεψαν σε κόλαση...

Ο ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κι ο σταυρωμένος γιος του Θεού
κουβαλώντας στον ώμο
του μαρτυρίου το σταυρό
πετάχτηκε
στην είσοδο της εκκλησιάς
του χωριού Σύγκραση
της Αμμόχωστος.
Σπασμένα και τα δυο του χέρια
με διπλό βουθό πόνο
διάχυτο στην έκφραση του
διαμηνά στη γης ολάκερη
τη συμπεριφορά των σωβινιστών
απέναντι στα Ιερά
και τα όσια της γης μας.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ